

ת"פ 25200/06/18 - מדינת ישראל נגד אבי אברהם אליהו סבן

בית משפט השלום בנתניה

02 ינואר 2020

ת"פ 25200-06-18 מדינת ישראל נ' סבן

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אבי אברהם אליהו סבן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניסים סוסי

ב"כ הנאשם עו"ד אורנית מרום

הנאשם - נוכח

גזר דין

הנאשם, יליד 1997, ללא עבר פלילי הורשע ב- 7 תיקים פליליים שונים ברובם ככולם בעבירות רכוש, שביצע בשנים 2017 עד 2018.

בתיק העיקרי הורשע הנאשם בעבירת התפרצות שנסיבותיה חמורות.

ביום 7.6.18 התפרץ הנאשם לבית בו שהו באותה עת קטין כבן 8 ועובדת ניקיון. בתחילה לא הבחין הקטין בנאשם, הנאשם הסתובב בסמוך לו ועלה לקומה השניה, בהמשך משלא מצא את מבוקשו חזר לקומת הכניסה, נטל מתוך תיקה האישי של המתלוננת כסף מזומן, ומשביקש לעזוב את הבית פגש בקטין, החל משוחח עימו ומשוטט איתו ברחבי הבית ורק לאחר מכן עזב את המקום.

הנאשם צירף תיק התפרצות נוסף, ת"פ 56164-07-18, שבוצע כחודש עובר לתיק העיקרי ובו התפרץ לחדר במלון כאשר המתלוננת ואחרת ישנות, ונטל מתיק המתלוננת כסף מזומן ותכשיטים.

עוד צירף הנאשם מספר תיקים בהם הורשע בעבירות של גניבת מכשירי טלפון, הכל תוך כניסה לבתי עסק וגניבה מתיקים או משרדים.

בת"פ 53436-03-19 הורשע הנאשם בכך שביום 20.4.18 השיג גבול למחסן עובדים במסעדה, החל לחטט בתיקי העובדים ונטל מאחד התיקים כסף מזומן. באותן הנסיבות כשהגיעו שוטרים לביתו הפריע לעבודת השוטרים וסירב לחיפוש שביקשו לערוך על גופו.

בת"פ 35255-06-18 הורשע הנאשם גם בהפרת הוראה חוקית, בכך שהתחייב שלא להיכנס לחנות (סולן תקשורת בנתניה מאחר ונחשד בביצוע עבירת גניבה במקום) אך הנאשם שב לשם בניגוד להוראה החוקית.

ביום 26.11.18 הגיעו הצדדים להסדר טיעון והנאשם הודה במרבית התיקים בכתבי אישום מתוקנים והופנה לתסקיר שירות מבחן שלמעשה מדובר בתסקיר חובה.

מתסקירי שירות המבחן עולה תמונה מורכבת של נאשם צעיר, שעלה זמן קצר לפני כן מצרפת. נסיבות משפחתו מורכבות, וניכר מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני באת כוחו כי הנאשם לא התאקלם בארץ וסבל ממצוקה כלכלית ועזובה רגשית. הנאשם החל להשתמש בסמים מגיל צעיר, והתקשה להשתלב ולהתמיד במסגרות חיו השונות ובעיקר בשל חוסר במיומנויות תפקודיות. ברקע ביצוע העבירות, נסיגה ממשית בתפקודו על רקע שימוש אינטנסיבי בסמים.

בחודש אוגוסט 2018 שולב הנאשם בקהילה טיפולית בית אור אביבה, שם עבר הליך טיפולי מורכב שהיה אמור לסייע לו לגמילה מסם ולרכוש כלים ומיומנויות לתפקוד נורמטיבי. הנאשם הורחק מהקהילה כשנה לאחר מכן, ומהתסקירים עולה כי אכן נראה שהתנקה משימוש בסם אך לא היה בשל ואף לא גילה מוטיבציה להשתלב בהליך נוסף שהיה אמור לסייע לו לשנות את דפוסי התנהגותו.

בתסקיר המשלים מיום 12.9.19 מתרשם שירות המבחן כי הנאשם עדיין זקוק לטיפול אינטנסיבי אך ניכר קושי בולט בנכונות לכך ובגיבוש תוכניות לטווח ארוך. שירות המבחן סבור כי מצבו הנוכחי ללא מענה טיפולי, מגביר את הסיכון להישנות ביצוע עבירות ובלעדי טיפול משמעותי קיים סיכון להמשך התדרדרות.

על רקע זה, מצאתי ליתן להגנה הזדמנות למצוא לנאשם מסגרת טיפולית שעשויה להתאים לו, וזו אכן נמצאה בדמות "בית החוט המשולש" שמטפל בנאשמים כדוגמת הנאשם שלפנינו, אך משהביע חוסר מוטיבציה, לא התקבל למסגרת זו.

בין לבין, ובמשך תקופה ארוכה, שהה הנאשם בתנאים מגבילים הכוללים מעצר אדם בפיקוח דודתו, ובהמשך אימו, ולא נטען להפרה של תנאים אלו.

ב"כ המאשימה עמד בדבריו על חומרת מעשיו של הנאשם, בעיקר בתיקי ההתפרצות ועותר להטיל על הנאשם ענישה

מחמירה בכל אחד מהתיקים בהם הורשע. כך סבור כי מתחם הענישה בתיק העיקרי ראוי שינוע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר ובתיק ההתפרצות במלון עותר למתחם ענישה שנע בין 15 ל- 30 חודשים. בתיקים האחרים עותר למאסר של מספר חודשים ובשל עברו הנקי של הנאשם, מבקש לגזור עונשו בשליש התחתון של המתחמים ובמצטבר כך שיושת על הנאשם עונש מאסר ממושך וחמור ההולם את נסיבות מעשיו וזאת לצד ענישה נלווית.

באת כח הנאשם שהתרשמתי במהלך הדיונים שניסתה לעשות ככל שניתן עבורו, הפנתה לנסיבות המורכבות וסבורה כי הרקע לביצוע העבירות אינו נעוץ בדפוסי התנהגות עברייניים, אלא בקשיי קליטה ובשימוש לרעה בסם.

באת כח הנאשם מודעת לכך שהנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי אך סבורה כי השנה שבה שהה בקהילה טיפולית והגמילה מסם, יש בה כדי לבסס סטיה משמעותית ממתחם הענישה מטעמי שיקום. עוד נטען כי מאז 2018 לא ביצע הנאשם עבירות נוספות ואף לא הפר את תנאיו המגבילים.

הסנגורית לא נקבה בעונש ראוי, אך הפנתה לת"פ 46529-04-14, שבו נידון נאשם שהורשע בחמש עבירות התפרצות לדירה, לעונש של שנת מאסר בלבד. עוד ביקשה לראות במעשי הנאשם בכל התיקים כאירוע עברייני אחד שבוצע בסמיכות זמנים על רקע שימוש בסם.

הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו בעיקר על אירוע ההתפרצות נשוא התיק העיקרי, והסביר כי באותה עת היה מכור לסם וכיום מבין היטב שטעה.

מעשיו של הנאשם קשים וחמורים ולא ניתן לראות בהם אירוע אחד אלא שרשרת של אירועים שבכל אחד מהם פגע הנאשם בפגיעה משמעותית ברכושו של אדם, אך בעיקר בפרטיותו ובבטחונו האישי ולצידם החשש לפגיעה הנובעת ממפגש אפשרי בין נאשם לקורבן.

בענייננו אותו חשש התממש בחלק מהתיקים, ובעיקר יש לציין לחומרה את התיק העיקרי שבו נכנס הנאשם לבית בו שהה קטין כבן 8 ועל אף זאת לא חדל ממעשיו, והמשיך להסתובב בעזות מצח ברחבי הבית עד אשר השלים את זממו. בסופו של מעשה פגש הקטין בנאשם וזה אף שוחח איתו והסתובב איתו ברחבי הבית וניתן רק לשוות את החרדה והמצוקה שבה היה נתון הקטין במעמד זה.

לכך אוסיף את תיק ההתפרצות לחדר במלון שהנאשם נכנס לתוך רחבי המלון וככל הנראה מאתר דלת פתוחה, מבחין במתלוננת ואחרת ישנות, לא נסוג אלא מחטט בתיקה של המתלוננת וגונב רכוש יקר ערך. גם העבירות הנוספות נעשו כאשר המתלוננים או אחרים, נמצאים במקום והנאשם לא חשש להיכנס למקומות עבודה או למשרדים ולגנוב ממתלוננים רכוש יקר ערך ממש, תחת אפם.

ראוי להזכיר בענייננו את אימרתו הידועה של בית המשפט העליון בע"פ 7453-08 **מדינת ישראל נ' אואזנה**, שם

קובע בית המשפט כי כינוי של עבירות של פריצה וגניבה מבתיים רק כעבירות רכוש, הינה הגדרה מוטעית "זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת נפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלו. הנה כי כן אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של אדם בצורה הגבוהה ביותר.... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו... הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר".

מתחם הענישה בעבירות ההתפרצות לדירה נע ברגיל בין 12 ל- 24 חודשים. ב"כ המאשימה עתר למתחם חמור יותר אך אפנה לעפ"ג 16856-06-15 שהוגש על ידי המאשימה, שם בעבירת התפרצות לדירה שבה ישנו בעלת הדירה ובנותיה ונגנב רכוש השייך לילד בעל צרכים מיוחדים, נקבע כי מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 24 חודשים, ועל כן אינני סבורה כי יש מקום להחמיר מעבר לכך.

באשר לעבירות הנוספות של גניבת מכשיר טלפון או גניבת רכוש אחר לצד השגת גבול, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר, ועד 10 חודשי מאסר.

עם זאת, משמדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות זמנים, ובעבירות מאותו סוג, מצאתי לגזור על הנאשם עונש אחד כולל.

הנאשם כאמור, בחור צעיר ללא עבר פלילי, ההתרשמות הבלתי אמצעית ממנו הינה מצעיר נעים הליכות, הנוטל אחריות מלאה על מעשיו, ונראה גם שמגלה תובנה לחומרת המעשים. עוד התרשמתי כי מדובר בנאשם שברירי וחסר חוסן שגדל ללא מעגל תמיכה ויכול שאותם דפוסי התנהגות עברייניים אינם מושרשים בו. הפער בין ההתרשמות מהנאשם למעשיו בפועל גדול ולא מצאתי כל תשובה שיכולה להסביר הכיצד נאשם מסוג זה פעל באופן כה חמור ועז מצח ופגע פגיעה מוחשית וממשית בפרטיותם ובבטחונם האישי של המתלוננים השונים.

אכן, חלק מהרקע נובע משימוש בסם אך לצד זה, בחר הנאשם בפתרונות קלים למצוקה הכלכלית שממנה סובל, וצבר העבירות שבוצעו במשך תקופה שאינה ארוכה מלמד שלא הסתפק בגניבת רכוש קל ערך, אלא חלק מהגניבות כללו כספים בשווי שאינו נמוך ותכשיטים.

לא הונח בעניינו של הנאשם בסיס לסטיה ממתחם העונש מטעמי שיקום לפי סעיף 40 ד' (א) לחוק. הנאשם אומנם עבר הליך גמילה ארוך טווח וכיום אינו משתמש בסם, אך עדיין ארוכה הדרך להפחתת הסיכון במצבו ושיקומו יבוא רק לאחר שיעבור הליך טיפולי משמעותי ויקבל כלים להתנהלות נורמטיבית. עם זאת, יש לתת משקל גם לנתונים אלו בגזירת הדין.

בבואי לגזור עונשו של הנאשם, שקלתי לחומרה את חומרת העבירות, ריבוי ומנגד את גילו הצעיר, עברו הנקי, הודאתו בכל המיוחס לו, ניקיון מסם והעדר מעורבות בביצוע עבירות נוספות משנת 2018.

אשר על כן, מצאתי לגזור עליו עונש כולל שמאזן בין כלל השיקולים את נותן משקל בכורה לחומרת מעשיו ולשיקולי הענישה של גמול והרתעה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 26 חודשים, בניכוי ימי מעצרו 10.6.18 ועד 9.8.18 ובין התאריכים 22.2.18 ועד 23.2.18.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע במשך שנתיים מיום שחרורו.

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה של הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוט או השגת גבול במשך שנתיים מיום שחרורו.

ד. עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא אגזור עליו קנס ואסתפק בהתחייבות.

אני מטילה על הנאשם התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ שלא יבצע עבירת רכוש במשך שנתיים מיום שחרורו.

ה. פיצוי למתלוננים בתיק העיקרי, עת/1, בסך 1,500 ₪.

הנאשם ישלם סכום זה ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.21 ובניכוי כספים שהופקדו או נתפסו ככל שקיימים כאלה באחד מהתיקים.

ו. מכשירי טלפון שנתפסו בתיקים יושבו לבעליהם.

ככל שלא הוחזרו הכספים בתיק העיקרי לעת/2, יושבו לה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבימ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום ה' טבת תש"פ, 02/01/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

עמוד 5

החלטה

מעכבת ביצוע עונש המאסר בלבד משהבקשה היא לצורך מיון הנאשם לכלא שמתאים למצבו.

לצורך כך מוצא כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ.

הנאשם יפקיד את דרכונו הצרפתי במזכירות בית המשפט עוד היום.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 9.2.20 עד השעה 10:00 בבית מעצר הדירים וזאת בכפוף לכל החלטה אחרת שתינתן ע"י שב"ס.

ניתנה והודעה היום ה' טבת תש"פ, 02/01/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני